

2014 Sommerferie til Kroatien.

Efter forårsturen til [Madeira](#) har vi stadig de gode minder, og nu er det blevet tid til at tænke på sommerferien, som vi holder med "Flammen og Sneglehuset" (Bil og campingvogn) i uge 31 – 33.

Vi snakkede lidt om, hvad vi havde lyst til, og da emnet Kroatien kom på banen, var det vedtaget i samme øjeblik, det blev sagt. Det er efterhånden 7 år siden, vi sidst var på Kroatien i 2007. Første gang var i 1986, som var den første sommerferie, Karin og jeg havde med hinanden. Her mødte vi Jürgen fra Erlangen, som vi blev gode venner med, og stadig har ham og Johanna, som rigtig gode venner. Vi har aldrig camperet længere syd på i Kroatien end Istrien, men har dog været et par gange på tur til Plitvice søerne. Nu hvor Karin og jeg har haft sølvbryllup, syntes vi, at minderne fra vores første sommerferie skulle genopfriskes. Samtidig kunne vi så udforske det sydlige Kroatien, hvor Trogir, Split, Krka Nationalparken og Dubrovnik er noget, som vi har lyst til at besøge. Der er blevet søgt efter inspiration på Internettet, hvor vi fandt en del rejsebeskrivelser fra andre, som har været på camping i Kroatien. De mange flotte rejsebeskrivelser bekræftede vores valg af, at tage til Kroatien, og har givet endnu mere lyst til, at besøge de gamle byer i det sydlige Kroatien, samt nyde de flotte udsigter og landskaber fra kystvejen – "Magistralen". Nu er spørgsmålet så, om vi skal planlægge turen nøjere, eller om vi skal improvisere undervejs. Vi kører nok direkte til Dubrovnik og tager hjemturen i de bidder, vi får lyst til undervejs. Milepælene som vi gerne vil nå: Mostar, Split, Trogir, Krka Nationalparken, Zadar, følge kystvejen mod Vrsar/Funtana. Og på vejen hjemad lave et ophold i München inden den sidste etape på vej mod Danmark og Nordborg.

Sommerferien 2014

Nu er vi fremme ved torsdag, den 24. juli 2014, som er min sidste arbejdsdag inden ferien. De sidste 14 dage – 3 uger har været hårde at komme igennem, med den varme og tørke vi har. Nu glæder vi os ligefrem til at tage til Kroatien og få nogle af de temperaturer, og det vejr vi kalder normalt sommervejr. Torsdagen nåede lige at runde de 30 °C. sidst på eftermiddagen, hvor jeg var taget hjem for at slappe af og få besøg af Kasper, som havde lovet at hjælpe med, at sætte de 2 nyindkøbte mobiltelefoner op. - Rigtige telefoner og ikke det l.t til iPhone jeg har på arbejde. Vi fik bestilt et nyt nummer til Karin og så vil Kasper sørge for opsætning og "alt hvad der Bimler og Bamler" imens vi er på ferie for at køle lidt af, nyde naturen og få gode oplevelser.

fredag, den 25. juli - lørdag, den 26. juli 2014:

Klokken er 05.40 og vækkeuret ringer. Jeg er helt forvirret, men kommer i tanke om, at Karin skal på arbejde, så jeg lægger mig om på den anden side for at sove videre. Klokken 06.35 ringer vækkeuret igen, jeg havde glemt at slå det fra. Karin er for længst taget af sted, og jeg prøver uden held om jeg ikke lige kan tage en ½ time mere. Nå skidt, jeg står op og får lidt morgenmad, inden jeg går i gang med at pakke bilen med de sidste ting, som skal være i bagagerummet. Karin har i ugens løb pakket alt, der skal i campingvognen. Ved 11-tiden er alt pakket i bilen og cyklerne sat på campingvognen, så nu mangler kun de allersidste pakkenelliker, som jeg tager med, når jeg kører hjemmefra. Nu er det tid til lidt afslapning, og kl. 13.30 er alt i bilen, og jeg kan tage i døren og vinke farvel til H. C. Ørsteds Vej. Alt er forhåbentligt husket. Jeg er sikker på, at 3 af de fire P.eer er med (Præservativer har vi ikke brug for). Klokken 14.00 holder jeg som aftalt på Ringriderpladsen i Sønderborg og venter på, at Karin har flexet ud og kommer over på pladsen. Imens jeg venter, får jeg ringet til min far, så vi kan hilse af med hinanden. Klokken 14.05 kommer Karin og får klædt lidt om til turen og tingene lagt ind i campingvognen. - Med en start på ferien, som vi begge kan lide, er vi nu klar til rigtig at begynde på ferien. - Snart når vi over grænsen til Tyskland, og nu er ferien rigtig begyndt, og vi suser ned ad Autobahnen med 90 km/t. Ved Aalbæk holder vi en eftermiddagspause med Dagmartærte. Videre går det mod Neumünster Syd, hvor vi drejer af A7 for, at køre via Bad Segeberg frem til A24 mod Berlin, og videre ad A10 og A9 mod syd. Vi havde hørt, at der var Stau flere steder på A7, så vi regner med, at de ekstra 40 km via Potsdam hurtigt bliver tjent hjem. Klokken 19.35 var "Flammen" blevet tørstig og det var tid

Eftermiddagskaffen nydes

til, at vi skulle spise lidt aftensmad, så vi holdt 20 min. på Rastepladsen Walsleben West, så vi alle kunne blive tanket op. 5 km efter Autobahnkreuz Haveland holdt vi natpause kl. 20.30 og havde kørt 465 km, siden vi kørte fra Nordborg. Ved 7-tiden stod vi op og fik lidt at spise, inden vi kl. 7.22 var klar til at fortsætte turen mod syd. Vi fortsatte ad A9 frem til Hermesdorfer Kreuz Rast, hvor det var tid til en formiddagsrast. Ved Lobenstein sagde hurtigste rute på GPS, at vi skulle køre af, for at køre på Bundesstrasse mod Regensburg og Passau. Inden vi nåede Passau, måtte vi lige igennem "Stoppende Verkehr", som gav en forsinkelse på ca. 50 min. Lige før grænsen til Østrig fik vi købt Vignette til Østrig (8,50 €). Da der var stort "kaos på tanken", løb Karin ind og købte Vignetten, mens jeg manøvrerede rundt i kaosset. Kl. 16.17 passerede vi grænsen mellem Tyskland og Østrig, og satte kursen mod Graz. Vi tankede lige efter grænsen, men her

Klar til natpausen

var ingen plads til Parkering, så vi fortsatte og fandt en fin rasteplads uden betjening, hvor vi fik lidt at spise. Nu gik det videre mod Graz, og vi besluttede os for at holde "natpause" i Østrig, og sætte næste dagsrejse til "[Camping Park Soline](#)" i Kroatien. (Henrik havde sagt, det var der de holdt ferie.) Vi var inde for at se, om der var plads ved et Raststætte, men måtte køre igen, og selv om næste rast var uden betjening, drejede vi lige ind for at få et kik. Vi blev ret overraskede, for godt nok var der ingen betjening, men pladsen var belyst og indrettet med særskilte pladser til campingvogne. Vi fik os dirigeret ind på en med lys lige uden for døren. Vi var de første, for vi var der allerede kl.

19.07 og 1.258 km hjemmefra. Efter at have spist de sidste laksemadder, fået "tisset af" og stillet vækkeuret til kl. 03.00, var det tid til, at finde "køjen".

Søndag, den 27. juli 2014:

Lidt søvndrukken hørte jeg larmen fra uret kl. 03.00. Men som de siger på tysk: "Karin war Ausgeschlafen und ich war einfach Aufgehört". Klokkeren 03.13 var benene på "Sneglehuset" skruet op og vi kunne begive os videre på rejsen. Lige før grænsen til Slovenien fik vi tanket og købt Vignette til Slovenien (30 €). Kl. 04.55 kørte vi ind i Slovenien med kurs mod Maribor. Efter at have kørt et godt stykke på en flot motorvej, kom der et stykke med almindelig vej. Hvis man kan kalde det sådan. Det var så fyldt med buler, som næsten ikke var til at se, så vi "hoppede og dansede" den næste halve times tid, indtil vi igen kom på Motorvej. Efterhånden nåede vi frem til

grænsen mellem Slovenien og Kroatien, som vi passerede kl. 05.45. Efter at have vist pas skulle vi efter et kort stykke på motorvejen igennem et betalingsanlæg for at trække en billet. Jeg fik ikke brug for pølsetangen (Billettangen), da jeg godt kunne nå billetten. Ved Zagreb skulle vi så betale i betalingsanlægget. Snart skulle vi igen trække en billet, som vi så skulle betale, når vi kørte af motorvejen. Vi havde nogle fantastiske vue, imens vi kørte ad motorvejen fra Zagreb mod syd, selv om vejret drillede ind imellem med veksling mellem regnbyger og solstrejf. Klokkeren 10.15 fortalte GPS, at vi skulle køre af motorvejen. Efter betaling af motorvejsafgift, kørte vi mod Bio-

Undervejs i Kroatien

grad og [Camping Park Soline](#), hvor vi ankom kl. 10.45, efter at have kørt 1.800 km. Vi skulle bare finde os en plads, men da vi ikke er så fordringsfulde og kun regner med at være her i 2 overnatninger, valgte vi plads 548 som lå skråt over for Receptionen. Snart var campingvognen på plads og markisen slået op, så vi kunne få lidt at spise, og jeg kunne få skrevet lidt på beretningen. Om eftermiddagen slappede vi af under markisen, mens det regnede lidt ind imellem. Vi fik et velfortjent bad, og kikkede lidt rundt på campingpladsen. Det blev også til en tur langs

Camping Park Soline

stranden ind til Biograd, hvor vi fik vekslet til Kuna på turistkontoret. Bagefter hyggede vi os med at læse under markisen. Ud af øjenkrogen så jeg pludselig bagenden af en Citroen C5 køre forbi. "Det var da Henrik" fik jeg sagt til Karin. Jeg ville lige konstatere om det var rigtigt, så jeg gik en tur på campingpladsen, og ganske rigtigt, Henrik og familie var lige kommet tilbage efter en dagstur til Mostar. Vi fik hilst på hinanden og snakket lidt, inden jeg gik tilbage. Hen ad aftenen kom Henrik forbi for at hil-

se på Karin, og se hvor vi havde slået os ned. Det var sjovt, at det lykkedes at møde hinanden ca. 1.800 km hjemmefra. Nu håber vi, at vi har taget det gode vejr med, og vi glæder os til en god ferie, som begynder rigtig i morgen, hvor vi er veludhvilede efter en god nats søvn. Godnat!

mandag, den 28. juli 2014:

Vi stod op, veludhvilede, kl. 08.30 til cikadernes summen. Da rullegardinet blev trukket fra loftslugen, kunne vi se solen skinne imellem skyerne. Efter morgentoilette hentede Karin brød ved en af de lokale "brød-pushere" på campingpladsen. 22 Kuna for et franskbrød og 2 stk. croissanter med chokolade. Vi havde besluttet os for, at dagen skulle være afslapning, inden vi i morgen skulle videre mod Split og Trogir. Vi slappede af under markisen om formiddagen. Om eftermiddagen ville vi gå en tur ind til Biograd. Da vi var ved at gøre klar til turen, kom Henrik forbi med paraplyen han havde lånt i aftes. Vi gik ned til strandpromenaden, som vi fulgte ind til Biograd. På Stranden lå folk som "sild i en tønde" og soled sig – Der var en "stank af kokosolie" – Jeg tror det bruges som sololie – Man siger, det er noget af det bedste at stege i, men det er nok noget andet.

Da vi kom ind til Biograd, studerede vi mindestenen for krigen i 1991 – 1995. Her havde man markeret de raket- og granatnedslag, som havde været i byen. Der er stadig huse, som står som ruiner / brandtomter. Vi gik lidt rundt i den gamle by, og fandt et sted, hvor vi kunne få en fadøl til at køle os af i varmen. Da vi havde nydt øllen, var det tid til at gå tilbage ad strandpromenaden, og vi var lige inde i den lille butik, da vi kom til campingpladsen, så vi kunne købe lidt vand med brus. Da vi kom tilbage til campingvognen, hyggede vi os under markisen, og det blev også tid til et forfriskende bad ind imellem. Sidst på eftermiddagen kiggede Henrik ind, så vi kunne nyde en forfriskning sammen, og få aftalt hvornår vi skulle mødes for at gå ud at spise sammen og hygge os. Klokken 19.00 mødtes vi nede hvor Henrik,

Strandpromenaden ind mod Biograd

Stranden ved Camping Park Soline

Anne og deres 2 store drenge, som boede i et mobilhome, så vi kunne gå ind i Biograd, for at se på det kulinariske liv i byen. Det blev en rigtig hyggelig aften, som vi gerne gør om en anden gang. "Tak for godt selskab". Det var tæt på midnatstid, inden vi var hjemme ved campingvognen, så vi kunne få sovet ud, inden vi næste morgen skulle videre mod syd. Godnat!

tirsdag, den 29. juli 2014:

Klokken 07.00 stod vi op. Vejret var lidt gråt, men efter vi havde fået markisen pakket væk og det andet pakket i bilen, begyndte solen at komme igennem. Med moveren fik vi campingvognen

Undervejs mod Dubrovnik

koblet på bilen. Hjulene smuttede et par gange, da vi skulle køre op af den lille vej fra plads 548, men vi kom uden de store problemer ned til bommen. Klokken var blevet 08.00 og det var 22 °C, da vi kørte mod nye mål. Vi fik sat GPS til en campingplads ved Trogir / Split, og begav os på vej mod motorvejen mod syd. Da jeg nok havde lidt abstinenser efter den lange køretur hjemmefra og herved, så syntes jeg, at 105 km var for lidt at køre, så da vi kl. 09.27 holdt pause på en rasteplass ved motorvejen, blev GPS kodet om til [Camping Solitudo](#) ved Dubrovnik. Nu var det ligesom humøret steg, og vi glædede os til [Dubrovnik](#), hvor den gamle bydel og en vandring på bymuren nok er det "store mål". Vi "cruisede" ned ad motorvejen, og pludselig kunne GPS'en ikke følge med. Vi kørte nu på motorvej, som endnu ikke var med på GPS'en, så vi fulgte bare den nye afskiltning ned mod Ploce og Neretva floden. Efter at være kørt gennem nogle kunstfærdige vejudfletninger, kørte vi over Neretva og videre mod syd på "Magistralen", som slyngede sig op og ned, ud og ind i landskabet ned mod Dubrovnik. Undervejs skulle vi lige krydse 10 km af Bosnien – Hercegovina ved Neum. Det blev vist aftalt i forbindelse med fredsforhandlingerne i 1995, at BiH skulle have adgang til havet. Det virker lidt underligt at skulle igennem BiH, for at komme til det sydligste Kroatien, med det gik helt uden problemer – da vi viste dem passene, vinkede de os bare videre! Nå kl. 12.15 var vi igen inde i Kroati-

en og kunne køre det sidste stykke frem til Dubrovnik. Her ville GPS'en have os ned gennem byen, men vi holdt hovedet koldt, og tog den lidt længere tur, som var afskiltet. Kl. 13.30 holdt vi ved receptionen og fik tildelt plads D-15. Hvis vi fandt en anden, skulle vi bare melde tilbage. Vi fik os placeret på D-15, hvor der var lidt skygge til campingvognen. Efter lidt frokost var det tid til at udforske lidt af byen, så vi tog cyklerne og satte kursen mod "den gamle bydel", som vi også nåede frem til. Det gik virkelig op og ned, og vi blev enige om, at turen i overmorgen til den gamle by, ikke er på cykel men med bus.

Vejboder ved Neretva Deltaet

På vejen tilbage mod campingpladsen cyklede vi langs havnen, for at få et billede af et af verdens største krydstogtskibe "[Queen Elizabeth](#)", som lå i havnen. Da vi kom op til Solitudo, måtte vi lige have en velfortjent stor kold fadøl, inden vi tog i campingpladsens butik, for at købe lidt fornødenheder. Det blev til 1 flaske hvidvin, 6 store flasker vand og lidt til aftensmaden, som vi ville spise ved campingvognen. Efter god mad vaskede Karin op, læste lidt, og jeg fik skrevet på beretningen, inden det var blevet sengetid.

<- Queen Elizabeth i Dubrovnik

onsdag, den 30. juli 2014:

Da vi vågnede kl. 07.00, kunne vi høre det småregnede, så vi lagde os om på den anden side og sov videre. Kl. 09.30 var det tid til at stå op for at få morgenmad. Det regnede ikke længere, men himlen så lidt tung ud, da jeg hentede morgenbrød, mens Karin gjorde klar til morgenkaffen. Da jeg kom tilbage stod kaffen på bordet under markisen, og efter kort tid "brummede" det fra æggekogeren – De blødkogte æg var klar, og vi kunne nyde morgenmaden, på dagen som vi havde besluttet os for skulle være afslapning, og at vi måske om eftermiddagen, skulle finde en tankstation for at tanke diesel, og et supermarked til indkøb. Formiddagen var afslapning under markisen med vore bøger. Sidst på formiddagen kom der lidt regn, men i løbet af eftermiddagen begyndte det at trække op, og det rumlede i det fjerne. Efterhånden begyndte det at regne og blæse, så vi måtte trække indenfor. Snart tordnede og regnede det kraftigt – næsten i spandevis. Vi kunne høre det trommede på taget, og buldrede mens vi læste i vore bøger. Ind imellem blev der "fotograferet med den store blitz". Ved 16-tiden gav det ophold i regnen, og vi besluttede os for at køre en tur, for at finde et supermarked og en tankstation. Vi var knap kørt ud af campingpladsen, før det begyndte at regne igen. Det blev slemmere og slemmere, jo nærmere vi kom ind i Dubrovnik. Vi kørte nogen steder i 10 – 15 cm vand på gaderne, så vi fik vasket vinduer, når vi kørte forbi andre biler. Det var ikke sjovt, at være fodgænger, som det sprøjtede ind over fortovet. Vi fortsatte op mod den store vej der går mod syd, men uden held. Vi fik vendt uden for byen og kørte mod nord indtil vi nåede den store bro nord for byen, her drejede vi ind mod havnen, hvor et nyt krydstogtskib lå ved kajen i dag. Vi fortsatte langs havnen og videre mod campingpladsen. Vi så

Afslapning på Camping Solitudo

Tid til en øl

et par supermarkeder, men uden parkeringsmulighed, men ingen tankstationer. Vi må spørge i receptionen i morgen, hvor de mange biler i byen får tanket. Da vi havde været hjemme ca. ½ times tid, holdt regnen op. Det var ved at være spisetid, så da vi ikke havde fået noget købt ind og ikke gad gå på restaurant, stegte Karin et par indbagte porer på panden, som vi spiste på vores sidste rugbrød. Til dessert var der franskbrød med ost og sennep. Mens vi spiste, blev vi enige om, at det var ærgerligt at de ikke har en Netto-butik, for så havde vejrguderne nok sørget for godt vejr – Jeg tror de har æren for det gode vejr, vi havde i Danmark, da vi tog hjemmefra. Bagefter tog vi igen vore spændende bøger. Karin blev færdig med "Kvinden i buret" og er startet på en E-bog. Jeg blev også færdig med min og begynder på en ny, når jeg er færdig med dagens beretning. Så læser vi og hygger os til vi skal i seng for at være udhvilede til vores planlagte tur til den gamle by i Dubrovnik i morgen.

torsdag, den 31. juli 2014:

Vi vågnede kl. 06.30 ved at det tordnede, så campingvognen rystede, og regnen piskede ned. Vi lå og nød skuespillet og kl. 07.30 holdt det op, og himlen begyndte at blive blå ude fra havet. Nu var det tid at stå op. Karin lavede morgenkaffe, som vi nød indenfor med det sidste ost, vi havde med hjemmefra. Der var ingen æg til morgenmad, så vi skal have handlet ind i dag. Ved 9-tiden gik vi i solskin op til bussen, for at køre til den gamle by. Den kørte ind på holdepladsen, lige som vi kom frem. Vi betalte 30 Kuna for turen, og satte os på det forreste sæde, så vi kunne følge med i, hvad der skete på turen. Bussen var næsten fuld, da vi nåede frem til stoppestedet ved den gamle by. Vi gik ad Perleporten ind gennem bymuren, fandt det sted hvor man kunne komme op på bymuren. Vi betalte 100 Kuna pr. næse og kunne gå op ad en lang trappe. Til den pris var der ikke en gang elevator. ☺ Da vi kom op på muren, kunne vi se, at der var ensrettet, så vi fulgte ensretningen og gik hele vejen rundt om den gamle by. Det var godt, vi havde taget vand med, for det var en varm tur, hvor der ikke var mulighed for at komme i skyggen. Det var en rigtig flot tur, hvor man havde et

Første vue over det gamle Dubrovnik

fantastisk kik ud over den gamle bys tage, og vi kunne fornemme, at det havde været en uindtagelig by med muren som forsvarsværk. Klokkeren 10.45 var vi kommet rundt, og kunne gå ned af den stejle trappe til Stradun, som er hovedstrøget gennem den gamle by. Ved enden af Stradun satte vi os, for at få en fadøl, mens vi kunne se uret på "Bell Tower". Uret var meget specielt, idet der var et almindeligt ur med Romertal, men også et særligt ur, der viste timer som romertal og skiftede minuttal hver 5 minut. Da vi havde nydt øllen, syntes vi det var tid at gå hjemad. Vi ville gå gennem centrum af Dubrovnik, for at se efter en tankstation, hvor vi kunne tanke diesel senere på dagen. Næsten ned ved havnen, kom vi forbi en tankstation, som lå godt gemt – dagen var reddet, vi kunne få diesel, inden vi skulle videre. ☺ Vi fortsatte gåturen, og lige før vi nåede campingpladsen var vi inde i et Pemo-marked, hvor vi købte ind.

Tilbage på campingpladsen startede vi bilen, for at finde tanken og få tanket, så vi havde diesel nok til næste etape. Det gik fint, men vi var ikke helt opmærksomme, så vi måtte lige "klodse hjulene", for ikke at smutte ud i et lyskryds for rødt. Vi fik drejet ned mod havnen, og pludselig kom vi til en anden tankstation end den, vi havde set tidligere. Den var lettere at komme ind til, så hurtigt ind for at få tanket, og vi kunne køre hjem til campingpladsen, hvor vi kunne slappe af resten af eftermiddagen. Ved spisetid fik vi tændt Cobb-grillen og grillede nogle af de Cevapcici, vi havde købt i Pemo. Et lækker måltid med rødvin, tomater og mozzarella. Efter maden pakkede vi markisen ind, fik vasket op, og pakket stole og resten væk, så vi er klar til morgendagens videre færd. Lige nu sidder vi inde og hygger os, Karin med at læse en bog på sin iPad, som Kasper har lagt på den, og jeg med at skrive på beretningen. Om lidt er det vist tid til at springe i køjen, for at være udhvilet inden turen op ad Magistralen i morgen med retning mod Trogir.

Vue over Dubrovniks tage

fredag, den 1. august 2014:

Det havde småregnet i nattens løb, men da vi stod op kl. 07.30 skinnede solen, og det var 23 °C. Da "morgentoilette" var overstået, gik vi ind i receptionen for at afregne for de 3 overnatninger. Da vi kom tilbage til campingvognen, smurte Karin nogle madder, mens jeg fik det sidste gjort klar til, at vi kunne koble campingvognen på bilen. Nu var madderne smurt og campingvognen koblet på bilen, og kl. 08.10 kørte vi ud af pladsen, og satte kursen mod Trogir. Vi kørte ind gennem Dubrovnik og forbi havnen, men i dag lå der ikke noget stort krydstogtskib. Undervejs gennem Dubrovnik så vi flere steder, hvor der stod firmanavne med navnet "Luka", så vi sendte en

varm tanke til Guderup. Da vi kørte ud af Dubrovnik, skulle vi køre under den store bro og et godt stykke ud langs bugten, inden vi kunne dreje op ad vejen, som førte op til broen. Nu var vi så på Jadranska Magistrala, som vi skulle følge mod Split. Klokken 09.25 kørte vi ind i Bosnien. Der var lang kø den modsatte vej, men i vores retning skulle vi lige vise passet, og så gik det videre. Efter 10 km kunne vi så køre ind i Kroatien igen. Her var det på samme måde, bortset

På vej mod Trogir

fra at køen mod syd vel var dobbelt så lang. Vi fortsatte mod nord, mens vi spiste de smurte madder. Det var en flot og afvekslende tur, hvor flotte vue ud over havet, kysten og øerne blev afvekslet med indkik mod bjergene. Det gik op og ned, ud og ind. Snart var vi nede ved vandet, og snart var vi flere hundrede meter oppe på bjergskrånningen mod vandet. Efter at være kørt hvor vejen var sprængt i klipperne, åbnede landskabet op, og vi kunne se ned i en frodig dal. Vi var nu fremme ved Neretva-deltaet, som vi skulle krydse. Neretvafloden har flere udløb gennem deltaet, så vi kørte flere gange over broer, hvor Neretva løb under. Langs vejen var der rigtig mange salgsboder med alt af frugt, grønsager, vin og spiritus. På nordsiden af Neretva-deltaet fortsatte vi langs det, som også kaldes Makarska-Rivieraen. Det meste af vejen, kørte vi næsten ude ved havet, og kunne se de mange turister, som lå "som sild i en tønne" på strandene. Når man kørte ud af den ene by, sad der ofte en nyt byskilt på samme stander. Efter at have passeret Makarska-Rivieraen, blev der længere mellem byerne og vejforløbet vekslede mere, så vi kørte både ved vandet og i bjergene. Efterhånden var vi nået frem til Split, hvor trafikken var meget tæt, og vi fortsatte på motortrafikvej mod [Trogir](#). Uden for Split tyndede det igen ud i trafikken, og vi kunne se Splits lufthavn. Ved Trogir satte vi kursen mod Seget og fandt let indkørslen til [Kamp Seget](#), hvor vi fik en plads. Vi havde lidt "bøvl" med at få campingvognen rettet op, da der skulle klodser og kiler under siden ned mod havet, men det lykkedes. Temperaturen var nu sneget op på 33 °C og klokken godt 13.00. Efter vi havde fået den obligatoriske "rejsegilde-øl", var vi lige i butikken for at købe lidt ind. Bagefter tog vi cyklerne og kørte de 1½ km ind til parkeringspladsen ved "den gamle by" Trogir. Fra Parkeringspladsen kunne vi tage en fodgængerbro over til øen, hvor det gamle Trogir ligger. Vi fik gået rundt i labyrintens smalle gader, fik lige et stykke pizza til at klare hullet i maverne. Da vi havde været rundt i byen, kørte vi tilbage mod campingpladsen. Undervejs var vi inde i et "Market", for at købe lidt fornødenheder ind. Tilbage på campingpladsen fik vi lidt at drikke, inden vi gik en tur på strandpromenaden, for at se hvad der lå på begge sider af campingpladsen. Det var en varm tur, hvor solen stadig bagte ned fra en klar himmel. Nu var det tid til afslapning foran campingvognen med lidt koldt at drikke, og hygge os indtil vi fik lidt brød til aftensmad. Senere var det tid til, at gå ind i campingvognen og få læst lidt eller skrevet lidt på beretningen.

I det gamle Trogir

Lørdag, den 2. august 2014:

Efter en god nat søvn vågnede jeg lidt før syv. Karin sov stadig oven på dynen, men hun hørte dog, at jeg løftede uret, for at se hvad klokken var, så på mig og sov videre. Klokken 07.25 fik hun øjne igen og spurgte forskrækket, om hun havde sovet for længe. Efter morgentoilette og lidt

Indkørsel til Camp Seget

morgenmad var vi klar til at begive os ud på dagens tur til [Mostar](#) i Bosnien Hercegovina. Temperaturen var 24 °C, da vi kl. 08.00 kørte ud af campingpladsen. Vi kørte lige forbi det "Market" hvor vi havde handlet i går, idet der var en vekselaugomat, så vi kunne hæve lidt Kuna, så vi har nok til at betale med kontanter på campingpladsen i overmorgen, hvor vi kører videre. Vi kørte ad serpentinevejen op over bjergene i retning mod Sibenik, og GPS'en prøvede at lave et "nummer med os", lige inden vi skulle dreje ned ad en ny vej til betalingsanlægget, men vi hoppede ikke på den, da GPS'en havde fortalt, at vi var i et område, hvor kortet kunne have manglende data. Vi fandt betalingsanlægget, hvor vi trak en billet, og nu gik det ad motorvejen mod syd. På det sidste stykke mod grænsen til Bosnien Hercegovina kunne vi ikke følge med på GPS, idet motorvejen var helt ny og endnu ikke lagt på GPS. Kort før grænsen til Bosnien Hercegovina betalte vi 61 Kuna i betalingsanlægget. Kort herefter var vi fremme ved grænseanlægget, hvor vi let kom igennem. Den modsatte vej var der til gengæld lang kø – Måske er det fordi det er lørdag, og mange Bosniere skal besøge Kroatien? Efter betalingsanlægget kom vi ud på mindre veje, som ikke var med

på GPS, så vi kan sige, at vi måtte køre efter gehør. Da jeg er ved at blive lidt døv, kom vi til at fortsætte lige ud i et kryds, hvor vi skulle have kørt til højre. Det kostede os vel 5 - 6 km, inden vi var sikre på, at vi var kørt forkert. Havde vi hørt efter Henrik og kun stolet på papirkort, så havde vi sparet de ca. 12 km. Nå skidt vi var tilbage på rette spor. Nu kom vi desværre til at køre efter en stor tankvogn, som ikke var til at komme forbi. Jeg turde i hvert fald ikke med de smalle og kurvede veje, som også gik op og ned. Kl. 11.06 nåede vi efter 212 km frem til City Parking i Mostar, hvor vi betalte 5 € for at parkere.

Karin i Mostar

Vi gik et par hundrede meter og var inde i den gamle bydel, som ligger lige ved den meget kendte gamle bro, som blev skudt i stykker under borgerkrigen i 1991-95. Der var et "Leben" i de små gader op til broen, hvor der blev solgt al slags "Tingeltangel", og fremme ved broen var der nogle unge fyre, som prøvede at tjene nogle håndører ved at springe ud fra broen og ned i floden. Vi fik taget nogle billeder af gaderne og broen, både oppefra og nede fra floden. Da vi gik op ad trappen, blev vi enige om, at vi trængte til lidt at spise, så vi satte os på Sadrvan, hvor vi bestilte 2 Mostar øl og 2 Mixed Grill, med 5 forskellige slags kød og masser af pommest. Det betalte vi 50 € for inkl. drikkepenge – det var det værd. Med skam at sige kunne vi ikke spise op – vi måtte sågar levne af kødet!

Broen i Mostar

Klokken 12.40 var vi tilbage ved bilen, hvor temperaturen sagde 40 °C inde i bilen. Vinduerne op og vi var klar til at forlade Mostar, men hvordan var det nu, vi var kommet ind i byen? Min intuition sagde, at vi skulle til højre i krydset, vi ikke havde været i før, og som så ofte før kom vi lidt efter til et sted, hvor vi havde kørt før og kunne tage samme vej, som vi var kommet til Mostar ad. Klokken 13.50 havde vi nået grænsen til Kroatien. Det var nu 30 °C, men vi måtte denne gang igennem lidt mere kontrol af de Bosniske betjente – De skulle lige scanne passene, inden vi fik lov at køre videre. Nu gik det ad motorvejen mod

nord, hvor vi kørte af ved samme afkørsel og samme vej, som vi var kørt fra campingpladsen. Nu var der ikke så diset som i formiddags, så Karin fik taget en masse billeder af det fantastiske udsigt, som lå lige foran os. Klokken 15.30 var vi tilbage på campingpladsen i 31 °C, efter en tur på 412 km. Resten af dagen slappede vi af foran campingvognen med lidt vin, vore bøger, og lidt let aftensmad indtil "nydningen" havde gjort os trætte, så det var tid til at gå i seng, for at være klar til en ny spændende dag i Kroatien.

Stranden ved Camp Seget

søndag, den 3. august 2014:

Da vi stod op kl. 07.15, var der sol, 27 °C og lette skyer. Vi nød morgenmaden udenfor og gav os godt tid, så det blev til 2 blødkogte æg, men ingen "En lille en" – Det må vente til vi er tilbage efter turen. Klokken 08.40 begav vi os af sted mod [Krka Nationalparken](#). Vi havde sat GPS til at

I Krka Nationalparken

undgå motorveje, så vi kørte mod Sibenik, hvor vi drejede ind i landet, for at køre de sidste 10 km til den store P-plads ved Krka-parken, hvor vi ankom kl. 09.35, efter at have kørt 52 km. Ved indgangen til parken betalte vi 110 Kuna hver, men så kunne vi også hoppe på en gammel bus og blive kørt ned til floden, en køretur ad serpentineveje på ca. 10 min. Nede ved floden blev vi modtaget med information om gåturen rundt i området, og hvad vi ellers kunne gøre under besøget. Vi fandt starten på gangstien og fulgte den hen over sø og land, og inden vi var færdige med turen, var det mig der var en gammel mand. Der var ingen der "spurgte mig og sagde så"! Det var en fantastisk tur, som ikke kan beskrives – Det skal bare ses. Vi så mange vandfald, fisk i flere størrelser, sommerfugle, vandnymfer og sågar nogle vandslanger. Altså levende slanger på vel op til ½ meters længde, som lå på grene under vandet, klar til at fange byttet, når det svømmede forbi. De lignede lidt hugorme, som vi kender hjemmefra, men var noget større og kraftigere, men med en karakteristisk zigzag stribe på ryggen. Om den var giftig for mennesker, ved jeg ikke, men vi blev ikke bidt.

Kl. 10.50 havde vi været turen rundt. Godt forpustede og godt forsvedte af turen tog vi bussen op til parkeringspladsen. Temperaturen var 27 °C, men da vi havde parkeret under nogle træer, var det hurtigt dejligt køligt i bilen. Vi tog samme rute tilbage og kunne parkere bilen ved campingvognen kl. 11.55 efter endnu en dejlig udflugt. Nu var det tid til lidt frokost med en Karlovacko øl til. Resten af dagen står på afslapning på campingpladsen, måske med en lille cykeltur langs strandpromenaden. Vi skal være klar til den lange tur i morgen mod Camping Valkanella på Istrien

I Krka Nationalparken

I Krka Nationalparken

mandag, den 4. august 2014:

Da vi ville nå til [Camping Valkanella](#) i ordentlig tid, havde vi for en gang skyld sat vækkeuret, som vækkede os kl. 06.15. Da vi stod op, var solen også oppe, og temperaturen var 22 °C. Karin smurte nogle madder, som vi kunne spise undervejs. Vi fik betalt for de 3 overnatninger, og kl. 07.00 kørte vi af sted ad serpentinevejen op over bjerget med retning mod motorvejen, som vi fulgte de næste 105 km. Vi nød det storslåede syn ud over landskabet, og fik holdt en lille pause, hvor vi spiste de smurte madder. Hele vejen langs motorvejen, stod på østsiden nogle rød/gule stænger med en gul tophat på. Vi snakkede meget om, hvad den mon kunne være, for det lignede næsten et spor, hvor man kunne køre med Quads eller 4-hjulstrækkere. Da vi så nogle rør i en indhegning, fandt vi ud af, at det var en gasledning, som de markerede. Efter vi var kommet forbi

Udsigt mod "de skaldede øer"

Zadar, tog vi afkørslen, som lå lige efter, at vi var kommet over broen over fjorden ved Jasenice. Vi ville følge Jadranska Magistrala langs kysten frem til Rijeka. På næsten hele turen havde vi et fantastisk udsyn ud over det flotte blå hav med halvøer/øer, som var helt "skallede" (uden bevoksning). På lange stykker fulgte vejen kystlinjen, så der var stort set ikke 100 m, uden vi skulle køre igennem skarpe sving. Samtidig gik det også op og ned, så jeg var helt svedt af al den skiftende gear. Ind imellem tog vejen en lille afstikker væk fra kysten, for at komme uden om de større turistområder. Så måtte vi slynge os op ad stejle strækninger, for at komme op i bjergene, og bagefter at tage turen

ned til kysten igen. Der blev efterhånden en tættere trafik, og i Senj gik trafikken næsten i stå. Inde midt i byen skulle køre langs havnen og gennem en rundkørsel. Folk smed bare deres biler, når de lige skulle købe noget eller hente et eller andet, så det var næsten ikke at komme forbi. Samtidig var der meget trafik i modsatte retning, og da man ikke blinker, når man kører ud af en rundkørsel, så tog det også lang tid, at komme igennem rundkørslen. Efter et kvarters tid var vi sluppet igennem, og kunne konstatere, at køen i modsat retning strakte sig et par km uden for byen. Længere fremme kunne vi se Krk og højbroen over til øen. Selv om GPS'en sagde, at vi skulle fortsætte mod Rijeka, så valgte vi at følge skiltningen, som ledte os uden om byen på en motortrafikvej. Kl. 12.40 var "Flammen" blevet tørstig, da den havde arbejdet hårdt med at trække "sneglehuset", så vi måtte lige tanke. Vi andre må vente, indtil vi er fremme. Det var 26 °C,

Senj

da vi kørte videre mod Vrsar. Nu gik det op mod [Učka tunnelen](#), for at komme gennem bjerget til vestsiden af Istrien. Fremme hvor motorvejen krydsede motorvejen mellem Pula og Trieste, kørte vi af og ad mindre veje de ca. 13 km frem til Camping Valkanella, hvor vi tjekkede ind kl. 14.05. Vi fandt en plads i "det frie område", hvor vi kunne holde i skygge under nogle træer. Efter den obligatoriske "Rejsegilde øl" slappede vi af under markisen, med et ophold for at gå på en af campingpladsens restauranter hvor vi fik Pizza til aftensmad. Da vi var trætte efter en lang men

dejlig køretur, gik vi allerede til køjs kl. 21.30.

tirsdag, den 5. august 2014:

Vi havde besluttet os for at sove længe, så vi stod først op kl. 08.30. Der var tynde skyer, så solen kunne ikke rigtig komme igennem, men temperaturen var allerede oppe på 27 °C. Karin lavede kaffe og satte på bordet, mens jeg hentede morgenbrød i butikken. I butikken stod jeg i en lang kø for at få brødet, så da jeg kom tilbage var Karin "helt nervøs for, at jeg var blevet væk ☺".

Ejflif med morgenbrød

Vi nød morgenmaden under markisen, og brugte formiddagen på at slappe af, mens vi kunne høre det "buldre" fra skyerne i det fjerne. Ved middagstid begyndte det at regne, og tordenen kom nærmere. Indimellem kom der nogle store brag, så man blev helt forskrækket. Hen ad eftermiddagen drev regn og tordenvejrvæk, og himlen begyndte at blive klar blå mod vest. Efter 1/2 times tid bagte solen fra en skyfri himmel. Nu fandt vi cyklerne frem, for at se lidt på næromgivelserne. Vi cyklede ud af bagindgangen, forbi Konzum markedet og ad de små gader gennem

Funtana, til vi kom frem til havnen. Nu gik turen langs de mange små restauranter op til den større vej, som er hovedgade igennem den lille by [Funtana](#). Her kørte vi også forbi flere restauranter, og ved indkørslen til campingpladsen fortsatte vi videre mod syd på en smalle sti, som var afmærket som fælles cykel- / gangsti. Fremme ved [Vrsar](#) drejede vi ned i den gamle by, hvor vi tog samme rundtur i de små gader, som vi har gjort på tidligere ture. Vi nød alle de fine udkik over byen, havnen og havet. Undervejs blev vi passeret af et lille tog, som kørte turister rundt i byen. Nede ved havnen holdt vi en kort pause, inden vi kørte tilbage til campingpladsen, hvor vi kunne nyde en velfortjent øl under markisen. Solen skinnede stadig fra en skyfri himmel, og der var ikke megen skygge under markisen. Klokken 19.00 var temperaturen under markisen godt 40 °C. Efter et bad tog vi igen cyklerne til Funtana, hvor vi spiste "Spanferkel" på en af restauranterne ved hovedgaden. Som afslutning kom tjeneren med en "[Julischka](#)" "Wegen des Fettes Essen". Efter lækker mad kørte vi forbi receptionen på campingpladsen, for at se om der var opslået en vejrudsigt, men uden held. Tilbage ved campingvognen hyggede vi os under markisen i den lune aftenluft, indtil vi gik til køjs.

Karin Vrsar

onsdag, den 6. august 2014:

Nok fordi vi havde fået en middagssøvn i regnbygen i går, vågnede vi allerede kl. 06.00, men det var nu for tidligt, så vi prøvede, om vi ikke kunne sove lidt længere, men det var svært. Kl. 07.25 stod Karin op, og hentede morgenbrød. Da hun kom ned til butikken, var der endnu ikke åbnet, men efter kort tid lukkede de døren op, så hun kunne stå i kø med de andre, som allerede var mødt op, for at hente morgenbrød. Efter morgenmaden vaskede Karin op, samt vaskede lidt tøj, imens jeg skrev lidt på beretningen. Senere på formiddagen gjorde vi klar til cykelturen ind til

Havnepromenaden i Porec

[Porec](#). Vi var noget spændte på, om vi skulle følge den store vej, eller om de havde fået lavet nogle stier, som vi kunne følge. Vi startede med at køre ud af bagindgangen til campingpladsen og ned gennem Funtana. Da vi kørte ud af Funtana, opdagede vi at der var lavet en cykel- / gangsti langs kysten ud mod Bievala / Uvala campingpladsen, så den tog vi i forhåbning om, at der var mulighed for at køre ad stier langs kysten helt ind til Porec. Vi kørte på en flot ny sti hele vejen frem til campingpladsen, hvor vi mødte et skilt, der viste cyklister videre mod Porec. På stien havde vi mødt et turisttog, som de åbenbart bruger meget her i området. Vi fortsatte videre mod de 2 campingpladser som hedder "Laguna" til efternavn. (Zelena og Plava – grøn og blå) Fremme ved den første var vi lidt "lost", for der var ingen skiltning for cyklister, men vi kørte den vej, der "sagde os mest". Vi kom fint frem til den næste sti, som førte os ad flere stier ind mod Porec. Vi var nu kørt igennem de 2 campingpladser, og kom nu ud i det store område for "en dages turister". Her gik stien helt nede ved stranden, som lignede et fluepapir. Her skulle man passe på de mange gående, der gik på

kryds og tværs. Også her kørte der et turisttog. Nu var vi kommet frem til den store betalings parkeringsplads syd for havnen i Porec. Her kunne vi stille cyklerne under nogle store træer, og begive os ind mod den gamle del af Porec. Først gik vi langs havnen og uden om bymuren. Nu var det så tid til at dreje ind i de små gader / smøger, som var så smalle, at der ikke kan køre biler. Vi nød gensynsglæden ved at gå i de små gader, og fremme ved hovedgaden gennem den gamle bydel, så vi også den isbar, hvor Jeanne fik en "Michael Jackson is" for ca. 10 år siden. Længere fremme gik vi forbi smøgen ind til baggården, hvor vi også den gang, fik store Ø 90 cm Pizzaer sammen med Jytte, Putten og drengene. Den næste smøge drejede vi ind ad, men opdagede at

De gamle gader i Porec

Pizzarestauranten med XXXL-Pizza

vi faktisk kom ud til havnen igen, og jeg nåede ikke at reagere før det var for sent. Karin havde set et tørklæde, som hun ikke kunne leve uden, så hun måtte ind i en lille butik, hvor hun så efter rigtig god betjening købte tørklædet for 90 Kuna. Jeg må indrømme, at det var et rigtig flot tørklæde, som er billigt, hvis det er mere værd – Og det er det; siger Karin. Vi gik tilbage gennem hovedgaden og drejede nu ind ad den smalle smøge til baggården, hvor vi havde fået de store Pizzaer. Baggården lignede sig selv, men Pizzeriaet havde udviklet sig, nu kunne man nemlig få XXXL Pizza på 120 cm i diameter. Det kunne vi ikke klare, men måske en gang, hvor vi har nogen af "ungerne"

med – Det vil vi i hvert fald gerne. Vi måtte nøjes med at gå ind på en restaurant ved havnen og få 2 Tomislav Pivo, 1 Skuše-Riba og 1 Dagnje. (2 mørke øl, 1 stegt Makrel og 1 portion Muslinger). Efter at have betalt 165 Kuna (1 Kuna = 1 Kr.), kunne vi gå forbi alle salgskoderne langs havnen og finde vore cykler, for at køre hjem til campingvognen. Det gik rigtig fint, faktisk så fint at hjemturen var 10 min kortere. Hjemme ved campingvognen var vi nødt til at slappe af og få noget vand. Vore bluser var helt gennemblødte og måtte til tørre / vask. Imens vi slappede af under markisen, kunne vi følge vore naboer tage deres telt ned, for at gøre klar til at rejse hjem. Det var noget af en oplevelse! Senere på eftermiddagen tog vi i den Konzum som ligger ved ved bagindgangen, hvor vi købte nogle [Tomislav Pivo](#) til at tage med hjem samt en flaske Julischka. Tilbage ved campingvognen var det tid til afslapning med et glas vin, samt at få skrevet på beretningen. Resten af dagen blev brugt til afslapning kun afbrudt af lidt suppe til aftensmad.

Frokosttid

torsdag, den 7. august 2014:

Vi havde sat vækkeuret til kl. 05.30, så vi kunne komme tidligt af sted. Vi havde pakket markise og stole væk i aftes, så vi var hurtigt klar til at koble campingvognen på bilen, og kl. 06.15 kørte vi op til receptionen for at tjekke ud. Vi havde set i går, at receptionen var døgnåben, men desværre ikke, at der først var bemanning i check out kl. 07.00. Nå pyt, vi satte os og nød det gode vejr, mens vi spiste de madder, som Karin havde smurt.

Stranden ved Camping Valkanella

Klokken 07.00 stod vi klar ved skranken og fik tjekket ud. Nu kunne vi trille mod nord, hvor vi havde sat kursen på camping Pesenthein ved Millstätter See. GPS'en drillede lidt, så vi kørte et godt stykke på den gamle hovedvej fra Funtana, forbi Porec og til Novigrad, hvor den så ville have os ud på motorvejen. Det var til gengæld en meget køn tur, hvor vi kunne få de sidste flotte udsigter ud over kysten af Istrien for denne gang. Kort efter motorvejen sluttede, snoede vejen sig ned mod grænsen ind til Slovenien, som vi passerede kl. 08.05. Det var skyfrit, og temperaturen var nu på 23 °C. Fremme ved Koper kunne vi køre på motorvejen mod Ljubljana, som vi passerede for at fortsætte mod Karawankentunnel. Ved betalingsanlægget inden tunnelen, som går helt frem til den Østrigske grænse, betalte vi 7 € for at køre igennem. Alle biler blev samtidig tjekket, for at se om de nu også havde købt den Slovenske Vignette. Da vi efter 7.864 m kom ud på den Østrigske side, blev der skiltet med, at vi skulle huske at købe en Vignette, så vi drejede ind på den første rasteplads, vi kom til. Imens Karin gik ind for at købe den nye Vignette, fik jeg pillet de gamle af, så der var plads i hjørnet af forruden. Vi fortsatte ad motorvejen til Villach, hvor vi skulle køre af, for at komme over Radenthein til Mill-

stætter See. Efter at have kørt 282 km gennem 3 lande, kunne vi tjekke ind kl. 11.30 på "[FKK & Textil Camping Pesenthein](#)", hvor vi fik plads 18 på samme hylde, som vi lå på sidste år. (Den gang plads 19) Efter at have stillet campingvognen på plads og sat markisen op, satte vi os med den obligatoriske "rejsegilde øl" og nød vejret og den fantastiske udsigt ud over Millstätter See. "Så kan det ikke blive bedre" var Karin og jeg enige om. Sammen med Kärntens afvekslende vejr med skyer, klar himmel, sol og en temperatur der er til at holde ud – Det er lige os. ☺ Først på eftermiddagen tog vi cyklerne for at køre ind til [Millstatt](#), hvor vi købte lidt fornødenheder i det lokale Billa supermarked. Vi kørte ad cykelstien, som følger søbredden på nordsiden af søen, og nød det flotte udsyn over søen og bjergene. Efter en times tid var vi tilbage på campingpladsen, hvor vi fik en lille "nikker" under markisen. Det trak lidt sammen, og der kom en byge på en lille halv times tid, men så skinnede solen igen fra en næsten skyfri himmel. Om lidt bliver grillen fundet frem, og så vil vi hygge os resten af dagen, med at nyde vejret og den flotte udsigt. Og nok med et lille glas af den sidste flaske Kroatisk rødvin.

Oversvømmelsen blev afværget!

fredag, den 8. august 2014:

Da vi ikke kunne sove længere, stod vi op. Klokken var også blevet 08.00, og solen skinnede fra en fuldstændig skyfri himmel og temperaturen var på 22 °C. Karin hentede rundstykker, som var bestilt i går og havde lavet kaffe, da jeg kom tilbage fra morgentoilette. Vi nød morgenmaden

Udsigt fra Camping Pesenthein

med en Léhar Bitter under markisen, mens vi snakkede om, og planlagde dagens cykeltur rundt om Millstätter See. Vi havde fået et godt kort over cykel- og gangstierne, da vi tjekkede ind på campingpladsen, som er blevet en af vores "Favorit steder". Klokken 10.00 startede vi fra campingpladsen i 23 °C og satte kursen mod Döbriach ad Nordufer. Efter ca. 6 km drejede vi ned ad vejen mod campingpladserne i Döbriach. Vi fortsatte forbi campingpladserne og endestationen for Radfahre "Peter Pan", som sejler langs Südufer af [Millstätter See](#), for at samle uheldige cyklister op undervejs. Nu kom vi ind på en grussti, som skulle føre os hele vejen ad Südufer til Seeboden i den anden ende af

Millstätter See. Vi fulgte stien som gik langs kysten. Det gik op og ned, men vi havde hele tiden udsyn til søen enten gennem træerne eller på særlige steder frit udsyn over til den anden side. Flere steder kom vi forbi anlægsbroer for "Peter Pan" hvor vi kunne stige på med vore cykler, hvis turen var for streng, eller vi havde haft uheld. Vi var heldigvis forskånet for uheld, og vores kondi kunne lige klare turen, bare vi på de stejleste steder gik op ad bakkerne. Fremme ved Seeboden kørte vi ned til byen, hvor vi igen kom på asfaltvej. Vi kørte op gennem Seeboden og fandt et Adeg supermarked, hvor vi fik handlet lidt fornødenheder, og som det vigtigste en liter vand, som vi straks drak halvdelen af. Vi fortsatte nu ad den fine cykelsti langs Nordufer gennem Millstatt til Pesenthein, hvor vi drejede ind på campingpladsen. Efter en køretur på 2½ time og 29 km kunne vi slappe af under markisen med 29 °C. Resten af eftermiddagen slappede vi af under markisen, hvor temperaturen i skyggen nåede op på 33,1 °C. Vi var lige en tur nede ved receptionen, så vi kunne afregne 69,20 € for de 2 overnatninger. Efter aftensmaden pakkede vi markise, bord og stole væk, så vi hurtigt kunne gøre klar til at køre i morgen tidlig. Resten af aftenen hyggede vi os inde i campingvognen og fik skrevet lidt på beretningen.

Udsigt på cykelturen

Stemmingsbilleder fra Millstätter See

Lørdag, den 9. august 2014:

Nu var det tid til at forlade Millstätter See for denne gang, så vi stod op kl. 06.30, så vi kunne være klar til at køre ud kl. 07.00. I 15 °C kunne vi sætte kursen mod Millstatt og videre mod [Tauernautobahn](#), som vi skulle følge gennem Alperne til Salzburg. Det gik jævnt op mod [Katzberg-tunnel](#) som er 5.897 m lang. Da vi kom ud af tunnelen, kom vi til betalingsanlægget, hvor vi betalte 11 €. Efter nogle kilometer kom vi frem til det højeste sted på Tauernautobahn, 1.340 m.

Tauernautobahn

Stedet ligger lige før vi kører ind i [Tauertunnel](#), som er 6.546 m lang. Nu gik det jævnt nedad mod Salzburg, som vi passerede kl. 09.05, og drejede nu ind på Autobahnen mod München. Der var "Stoppender Verkehr" og flere steder kørte på vej mod syd, så vi nød at det gled for os. Glæden varede ikke så længe, for ved Holzkirchen kom vi i kø kl. 10.30. Der var sket et uheld 10 km længere fremme, og i trafikradioen sagde de, at der gik en ½ time, til der var ryddet op. Klokken 11.25 kørte det rimeligt igen, men kun for kort tid, for fremme ved Autobahn Kreuz München Süd, gik det lidt i stå igen. Her var 5 baner og vel 90 - 95 % som skulle mod Nürnberg. Vi skulle heldigvis mod Garmish / München Mitte, så vi lagde os ud i 3 spor, som de eneste og kunne med 75 km/t køre forbi køen / den "Stoppender Verkehr", som skulle mod nord. Først da vi havde kørt ca. 5 km ind mod München, blev vi overhalet af andre biler. Fremme ved bygrænsen stoppede Autobahnen, og vi blev ledt gennem bydelen ad først større veje, og så på mindre, det sidste stykke frem til [Camping Thalkirchen](#), hvor vi tjekkede ind kl. 12.00 i 27 °C. Vi skulle bare finde os en plads, så vi tog den anden, vi kom frem til, så vi kunne stille campingvognen, så vi havde det store vindue, kun 3 m fra bredden af flodarmen, hvor Isar Flossfahrt lægger til. Da vi havde fået lidt at spise og en rejsegilde øl, tog vi cyklerne og kørte i den lokale Netto Diskont, hvor vi fik lidt købt ind til aftensmad mm. Tilbage ved campingvognen var det begyndt at småregne, så vi nød, vi kunne sidde inde og se tømmerflåderne lægge til med fuld musik. Efter de første 5 var kommet forbi, blev det tørvejr igen, så nu kunne vi igen nyde det udenfor. Klokken 15.45 havde vi talt 13 tømmerflåder, som lagde til og som blev skilt ad for blive kørt op langs Isar flodgreden, så de er klar til morgendagens sejlads. Nu vil vi hygge os og se lidt på omgivelserne, så vi også er klar til morgendagens tur ind til München.

Vores plads på Camping Thalkirchen

Søndag, den 10. august 2014:

Karin stod op kl. 08.10, da hun skulle over for at nette sig. ☺ Jeg fik lov til at snue lidt længere, men inden hun var tilbage fra morgentoilette, var jeg dog stået op. Karin havde hentet rundstykker, og mens jeg blev "nettet" lavede hun morgenkaffe, som vi nød udenfor i solen med udsigten til ænderne der svømmede på Isar. Vi havde købt et "Partner-Tageskarte" til 11.20 €, så vi kunne køre med al offentlig transport i "Innenraum". Vi valgte at gå ind til U-Bahn station Thalkirchen i stedet for at tage bussen fra campingpladsen. Vi tog U3 ind til centrum hvor vi stod af på Marienplatz, så vi kunne udforske byen på en anden måde, nu vi ikke havde taget cyklerne ind i byen.

Karin på Stachus

Det gav os mere frihed, så vi må klare motionen på en anden måde. ☺ Vi startede ad gågaden mod Stachus (Karls Plads) med det store springvand. Vi undrede os over, at der holdt mange politibiler på strategiske steder, og at der gik politi med veste mange steder på gågaden. Vi snakkede om, der var forøget terrorrisiko eller hvad. Vi så rigtig mange i München 1860 trøjer, som blev mere og mere berusede i løbet af dagen, så vi gættede på, at München 1860 skulle spille fodboldkamp på Allianz Arena senere på dagen. Fra Stachus syntes vi lige, vi ville se Hauptbahnhof, og om den lignede den, jeg kom til med tog i 1975. Jeg vil sige både ja og nej. Måske kunne jeg genkende den grimme "glasfacade", men den var da pyntet noget op med lidt tilbygning. Nu tog vi de mindre gader tilbage mod centrum, og da vi var ved at "løbe tør", satte vi os og nød et glas hvidvin på fortovsrestauranten ved Anna Hotel på Schützenstrasse. Efter at have nydt vinen, fandt vi tilbage til Marienplatz med Neues Rathaus. Vi fotograferede også Altes Rathaus, inden vi gik gennem porten for at komme frem til Hofbräuhaus. Klokken var blevet 12.30, så der var ved at være mange men-

nesker på [Hofbräuhaus](#), men vi fik den ene ende af et bord, hvorfra vi kunne se og høre musikken fra et Blaskapelle. Vi fik bestilt "Schweinehaxe und ein Maas Bier" hver, som vi nød sammen med stemningen på Hofbräuhaus. Det er altid en oplevelse, at se så mange forskellige mennesker, som kommer i Hofbräuhaus, og især de ældre kvinder med Dirndl, og ældre mænd med lederhosen og hatte med fjer og emblemer. Før vi gik betalte vi 43.80 € for et yderst velsmagende og mættende måltid, som efterhånden er blevet en tradition, når vi holder sommerferie syd på. Når der kommer noget ind, så skal der også noget ud, så vi måtte lige hælde vandet fra, inden vi gik ud i byen igen. Vi gik nu gennem markedspladsen, hvor alle boderne var lukket, da det var søndag – noget en forskel i forhold sidste gang, vi var her. Vi gik op til Stachus hvor vi tog U-Bahnen til Petuelring, hvor vi stod af for at se BMW's administrationsbygning, som er speciel. Vi kom også forbi BMW museet, og det nye [BMW Welt](#), inden vi drejede ind i Olympia Park. Det første vi mødte, var en masse boder, som var opstillet langs stien ind i området. Senere kunne vi se, at der fra 29.07 til 23.08 var Sommerfestival i Olympia Park. Alle steder langs stier, pladser og veje i området var der opstillet boder, eller gøgl, sågar en rutchebane og et stort Pariserhjul. Da solen skinnede fra en skyfri himmel, var vi nødt til at have "Ein Kleines Halbliter Bier", som vi nød i skyggen. Efter at have været forbi Olympiaturm, haller og stadion fra Olympiaden 1972, gik vi mod U-Bahnen

Karin får Ein Maas Bier

BMW Welt

forbi husene, hvor Olympiadedeltagerne havde boet den gang, og hvor Israelske atleter blev terrordræbt af Palæstinensere efter et gidseldrama under Olympiaden. Vi tog U3 direkte til Thalkirchen, og gik det sidste stykke frem til campingpladsen, hvor vi kl. 16.45, satte os udenfor i skyggen, for at slappe af efter en anstrengende, men dejlig tur. Vi kunne sidde og se, den sidste tømmerflåde komme sejlen ind, og som om det var bestilt, lagde den til lige overfor, hvor vi sad. Vi kunne følge, at det lille band på tømmerflåden gav ekstranumre, og at folk ombord hoppede og dansede. Nogen sprang i vandet for at blive kølet af. Efterhånden steg folk af flåden, så de mænd der ventede kunne begynde at skille den ad. Da den var skilt ad, blev den hentet med lastbil, så de kunne køre den ud til startstedet, så den kan være klar til morgendagens "Flossfahrt". Senere fik vi lidt let til aftensmad, og et velfortjent bad, inden vi hyggede os udenfor, imens mørket faldt på. Senere trak vi indenfor for at få en god nats søvn.

Sommerfestival i Olympia Park

Stemmingsbilleder fra München

mandag, den 11. august 2014:

Da vi stod op kl. 07.00 småregnede det og der var 17 °C. Karin havde hentet nogle Croissanter, som vi fik til morgenmad. Mens jeg gjorde campingvognen klar, afregnede Karin 52 € for de 2 nætter, vi havde været på Camping Thalkirchen. Kl. 07.54 kørte vi ud af porten og satte kursen mod Pretzfeld, hvor vi ville overraske vore venner Jürgen & Johanna. Vi kørte forbi Zoo og langs Isar forbi Deutsches Museum, på vej gennem byen for at komme ud til Autobahnen, som førte os ud forbi Allianz Arena, hvor Bayern München og München 1860 spiller deres hjemmekampe.

Campering på Motorcykel

præcis. Vi fik parkeret "Flammen og Sneglehuset" lidt væk fra, hvor Jürgen & Johanna bor. Da vi kom hen til huset, sad Christos på balkonen for at ryge, og det var helt sjovt, at se hans ansigtsudtryk, da vi vinkede til ham. Stor var gensynsglæden også hos resten af familien. Resten af dagen hyggede vi os med hinanden.

tirsdag, den 12. august 2014:

Dagen blev brugt til hygge sammen med Nicole, Christos, Ellena, Johanna & Jürgen i hus og have.

Nicole, Christos og Ellena

onsdag, den 13. august 2014:

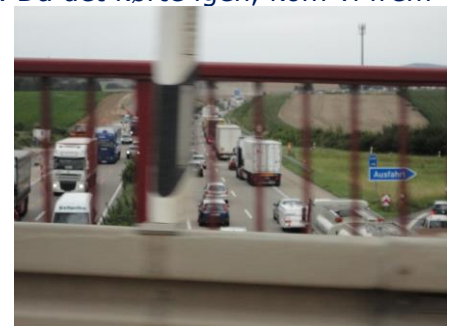
(Nicoles fødselsdag)

Efter en god nats søvn stod vi op kl. 08.15. Da vi kom ind, fulgtes vi med Jürgen op, for at ønske Nicole tillykke med fødselsdagen, så vi kunne nå det, inden hun fik gæster til morgenkaffe. Tilbage ved Jürgen fik vi morgenkaffe, inden vi kl. 09.50, og i 16 °C var klar til at begive os på vej hjemad. Vi kørte over "passet" mellem Ebermannstadt og Buttenheim, hvor vi kom på A 73 mod Bamberg, og senere på A 70 mod Schweinfurth. Ved Werninger Kreuz kørte vi ind på A 7, som vi ville følge mod nord. Vi havde godt nok hørt, at der var en del vejarbejde på A 7, men vi havde god tid, og så kunne vi lige slå et slag forbi Gedenkstätte "[Point Alpha](#)". Da vi kørte forbi henvisningsskiltet på A 7 drejede vi af og kørte ca. 23 km mod øst, til vi kom til den "tidligere grænse" mellem Øst- og Vesttyskland. Her var lavet et mindesmærke for den "kolde krig". Stedet havde en vis betydning i "Jerntæppets tid", og var et sted i lighed med Point Beta ved grænsen mellem Østtyskland og

Ved Checkpoint Alpha

Vestberlin (Vestsiden) samt Point Charlie mellem Vest- og Østberlin. Da vi var klar til at køre videre sagde GPSén, at der var kø problemer på A 7, så den blev sat til at finde en hurtigere rute. Den foreslog at vi kørte ad mindre veje og B 27, så vi undgik at køre gennem Kasseler Berge. Vi gjorde som foreslået, og fik en masse andet at se, end vi ellers havde gjort på A 7, og så kunne vi køre hele tiden. Ved Göttingen kom vi igen på A 7, som vi fulgte mod nord. Et stykke nord for Göttingen var der pludselig kø. Her stod vi helt stille i ca. 20 min. Da det kørte igen, kom vi frem til et større vejarbejde på 13 km. Her gik det i stå igen, men vi var heldige, at det skete lige ved en Ausfahrt. Efter lidt betænkningstid tog vi afkørslen og fulgte U17 mod Hannover. U17 førte os tilbage til A 7, ca. 5 km før vejarbejdet var slut, men her kørte det bare med 60 km/t. Fremme ved Hildesheimer Börde var "Flammen" tørstig, så vi fik tanket. Da klokken var 17.30 syntes vi dog, det var for tidligt at tage en natpause, så vi fortsatte videre i retning mod Hamborg. Ved Allertal Rasteplads kunne vi se at der var kø længere fremme, så vi valgte at køre ind på Rastepladsen kl. 18.30 og tage vores natpause – Så slap vi også for køen. Vi fik parkeret mellem lastbilerne, og skruet støttebenene ned, så vi kunne få lidt at spise, og et enkelt glas hvidvin inden det var sengetid. Efter GPSén har vi ca. 5 timer endnu, inden vi er hjemme, så hvis vi står tidligt op, kan vi nok være heldige at undgå kø ved Hamborg og være hjemme midt formiddag, men lad os nu se!

Stau nord for Göttingen

torsdag, den 14. august 2014:

Vi vågnede midt om natten, kl. 04.10, ved politiets sirener, og at de i højtaleren sagde noget lignende: Kør i venstre spor. Samtidig kunne vi se lastbiler bakke på Rastepladsen, som var fuldstændig blokeret. Vi var noget forvirret, og jeg tog tøj på, for at finde ud af, hvad der skete. Det viste sig, at der på Autobahnen, var sket et uheld med en lastbil ved vejarbejdet, som begyndte lige efter rastepladsen. Uheldet havde blokeret Autobahnen fuldstændig, så det gav kaos på Rastepladsen, som flere lastbiler havde brugt for at prøve, om de kunne køre forbi noget af køen.

Klar til sidste natpause på turen

Nå skidt vi lå jo trygt og godt, og kunne se, at vi ikke som planlagt kunne køre kl. 05.00, så vi lagde os til at sove igen. Vi sov fint til kl. 07.10, hvor vi stod op og kunne se, at lastbilerne på rastepladsen var kørt, så vi tog vores Croissanter med ud i bilen, og startede kl. 07.15 på turen videre hjemad. Temperaturen var nu nede på 13 °C, lidt andet end det vi har været vant til på sommerferieturen. Vi nåede Elbtunnellen, som vi passerede uden problemer kl. 08.50. Nu gik det bare derudaf mod Neumünster og den danske grænse, som vi passerede kl. 10.53. Nu var temperaturen listet op på 19 °C, stadig ikke noget at råbe hurra for, her sidst på formiddagen. Klokkeren 11.53 kunne vi så dreje ind i indkørslen på H. C. Ørsteds Vej 17, Nordborg og sige "Mission Complete". I hvert fald hvad angår kørslen, nu manglede vi bare at tømme campingvogn og bil, få ryddet op, og den store "hurdle" med at få klaret rengøring og vask af snavsetøj osv. Det kan vi så bruge de næste par dage på!

Sådan erindret – Ejlif S. Petrat-Laursen

"På Hotel er vi kun gæster, men i campingvognen er vi hjemme"

Og så vil jeg slutte af, et citat fra H. C. Andersen:

"At rejse er at leve"!

©2014 Ejlif@Petrat.dk

Beretninger fra vores ture uden campingvogn findes på: <http://Petrat.dk>